

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยบูรพา
ศูนย์ประสานงานวิจัย
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

การประชุมวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 15
“โลกาภิวัตน์ ภูมิภาคอภีวัตน์ ท้องถิ่นอภีวัตน์: นัยต่อสังคมไทย”
(Globalization, Regionalization, and Localization:
Implications for Thai Society)

การประชุมวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 15

โลกาภิวัตน์ ภูมิภาคอภีวัตน์ ท้องถิ่นอภีวัตน์: นัยต่อสังคมไทย
Globalization, Regionalization and Localization: Implications for Thai Society

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

มหาวิทยาลัยบูรพา
ศูนย์ประสานงานวิจัย
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

The 15th National Conference 2015
on Political Science and Public Administration

การประชุมวิชาการ
รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ

ครั้งที่
15

บทความฉบับเต็ม

โลกาภิวัตน์ ภูมิภาคอภีวัตน์ ท้องถิ่นอภีวัตน์: นัยต่อสังคมไทย
Globalization, Regionalization and Localization: Implications for Thai Society

จัดโดย

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ได้รับทุนอุดหนุนการทำงานส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยจาก

สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ

3

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

1. ศาสตราจารย์ ดร. อนุสรณ์ ลีมนานี
2. รองศาสตราจารย์ ดร. วีระ สมบูรณ์
3. รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยันต์ ไชยพร
4. รองศาสตราจารย์ ดร. ชันวัฒน์ รัตนศักดิ์
5. รองศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ สามัคคีธรรม
6. รองศาสตราจารย์ ดร. ปิยากร หวังมหาพร
7. รองศาสตราจารย์ ดร. ศุภวัฒนากร วงศ์ชนวสุ
8. รองศาสตราจารย์ ดร. อัครณัฐ วงศ์ปรีดี
9. รองศาสตราจารย์ ดร. โคทม อารียา
10. รองศาสตราจารย์ ดร. ชัยยันต์ ประดิษฐ์ศิลป์
11. รองศาสตราจารย์ ดร. โกวิท กังสนันท์
12. รองศาสตราจารย์ มาณิต ศุทธสกุล
13. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิศาล มุกดาภิรมย์
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงนา พิธิปัจจา
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข
16. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง
17. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยตรี ดร. ณัฐกริช เปาอินทร์
18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภมิตร ปิติพัฒน์
19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชีระ กุลสวัสดิ์
20. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์
21. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุญบง ชัยเจริญวัฒนะ
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โอฟาร ถิ่นบางเตียว
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพีร์ อภิชาติสกุล
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกษม เพ็ญพินันท์
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รงค์ บุญสวยขวัญ
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ ดร. ดันสุน
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุระชัย ชูผลกา

28. ร้อยตำรวจเอก ดร. วิเชียร ต้นศิริคงคล
29. ดร. นิติ มณีกาญจน์
30. ดร. เก่งกิจ กิติเรียงลาภ
31. ดร. ปิยะ นาควัชร
32. ดร. วีระยุทธ พรพจน์ธนาศ
33. ดร. ภัสนันท์ พ่วงเถื่อน
34. ดร. อนุรัตน์ อนันทนาธร
35. ดร. อมรทิพย์ อมราภิบาล
36. ดร. ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์
37. พันตำรวจโท ดร. ไหวพจน์ ภูลาชัย
38. ดร. มาโนชญ์ อารีย์
39. ดร. จักรี ไชยพินิจ
40. ดร. ชัยณรงค์ เครือนวน
41. ดร. สกฤติ อีสริยานนท์
42. ดร. ชัยณรงค์ ศรีมันตะ
43. ดร. บุญรอด บุญเกิด
44. ดร. สกฤต อ้นมา
45. ดร. บุญเลิศ ของเพชร
46. ดร. สรชัย ศรีนิสานต์สกุล
47. ดร. สติธร ธนานิธิโชติ
48. ดร. โชติสา ขาวสนิท
49. ดร. ภัทรพงษ์ รัตนเสวี
50. ดร. ภัทราวดี มากมี
51. อาจารย์พงษ์ศร แก้วมณี
52. อาจารย์ณัฐวัฒน์ กฤตยานวัช
53. อาจารย์จิรายุทธ์ สีม่วง
54. อาจารย์นพวรรณ พิงพา
55. นายปกรณ์ สัตยวณิช

ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนด้วยเครือข่ายสภาเด็กและเยาวชน

จังหวัดนนทบุรี

The Success Factor of Community Development by Social Network of Children and Youth Council in Nonthaburi Province.

สิริชัย คีเลศ¹, วริษฐา อยู่เจริญ²

¹อาจารย์ สาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

²สาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จและแนวทางการพัฒนาเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนด้วยเครือข่ายสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดนนทบุรี เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ด้วยวิธีปรากฏการณ์วิทยา เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนด้วยเครือข่ายสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดนนทบุรี คือ การมีส่วนร่วมของคนในองค์กร และในชุมชน ด้านงบประมาณ และการคัดเลือกโครงการที่เหมาะสม และภาวะผู้นำในการขับเคลื่อนโครงการที่ดี

คำสำคัญ: สภาเด็กและเยาวชน ,ปัจจัยแห่งความสำเร็จสังคมเครือข่าย ,การพัฒนาชุมชน

Abstract

The objective of this research were The factor to success of a social network of Children and Youth Council Nonthaburi province. The way to success of a social network of a social network of Children and Youth Council. This qualitative research study by Phenomenology, collect data with In-depth Interview and data analysis from documentary. The study found that Factors

affecting success in developing community networks Youth Council Nonthaburi province is the involvement of people in the organization and community budget. The selection of appropriate project and leadership in driving the project.

Keywords: Child and Youth Council, The factors to success of social , social networks, community development.

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพสังคมปัจจุบันในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่วนหนึ่งมาจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้วัฒนธรรมต่างประเทศได้เข้ามามีอิทธิพลต่อสังคม ไทย เด็กเยาวชนซึมซับแนวคิดและกระแสนิยมบางอย่างเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิต ซึ่งบางอย่างเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้นมาที่ส่งผลกระทบต่อเด็กเยาวชนทำให้มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมตามวัยและต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่เป็นอันตรายต่อชีวิต เช่น ปัญหาการดื่มสุรา บุหรี่ ยาเสพติด การพนัน การติดเกม การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น การตกเป็นเหยื่อการบริโภควัตถุนิยม การใช้ความรุนแรง การทะเลาะวิวาท เป็นต้น (ทีมเฉพาะกิจสำนักประชาสัมพันธ์, 2556)

เยาวชนเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงจากการเป็นเด็กไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ โดยมีการพัฒนา ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมอย่างมาก วัยนี้เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตและอาจมี การกระทำหรือมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดผลเสียของชีวิตตน และผู้อื่นได้ เนื่องจากขาดความรู้ ขาดประสบการณ์ชีวิต ขาดทักษะในการตัดสินใจ จากคำกล่าวที่ว่า เด็กในวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้า เยาวชนจึงมีความสำคัญที่จะได้รับการพัฒนาให้สามารถพัฒนาตนเอง พัฒนาชุมชน และพัฒนาประเทศได้อย่างต่อเนื่อง (กรทิพย์ ไตรดำเนินกิจสกุล, 2554)

สืบเนื่องจากการประชุมสมัชชาเยาวชน และการสัมมนาวันเยาวชนแห่งชาติ : เสี่ยงสะท้อนจากเยาวชนเนื่องในวันเยาวชนแห่งชาติประจำปี 2547 เยาวชนได้เสนอความต้องการให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนแห่งชาติขึ้น คณะกรรมการจัดงานวันเยาวชนแห่งชาติในการประชุม ครั้งที่

5/2547 ได้มีมติเห็นชอบให้สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาสและ
ผู้สูงอายุ (สท.) ดำเนินโครงการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดน่านร้อง ในปี พ.ศ. 2547 รวม 4 จังหวัด
คือ เชียงราย สุรินทร์ ปราจีนบุรี และสตูล (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์,
2550)

แนวคิดในการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นเครือข่ายการเชื่อมโยงกลุ่มเด็กและเยาวชนที่
มีการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ เข้าด้วยกัน อย่างเป็นระบบและอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อปฏิบัติการกิจ
ร่วมกันในการแสวงหาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยที่แต่ละกลุ่มยังคง
ปฏิบัติการกิจหลักของตนต่อไปอย่างไม่สูญเสียเอกลักษณ์และปรัชญาของตนเอง การเชื่อมโยงนี้จะอยู่
ในรูปของการจัดองค์กรที่มีโครงสร้างของความสัมพันธ์กันอย่างชัดเจน ตลอดจนเฝ้าระวังปัญหาที่เด็ก
และเยาวชนต้องเผชิญ (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2550)

ปี พ.ศ. 2548 คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ได้เห็นชอบให้ สท.
ดำเนินการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดทุกจังหวัดทั่วประเทศ ภายใต้หลักการ เด็กนำ ผู้ใหญ่
หนุน และเพื่อให้มีการเชื่อมโยงเครือข่ายเยาวชนสู่ระดับชาติ จึงได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสภาเด็ก
และเยาวชนแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2549 (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความ
มั่นคงของมนุษย์, 2550)

คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ประกอบด้วยประธานสภาคนหนึ่งและผู้บริหารอีกไม่
เกินสิบห้าคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากผู้แทนนักเรียนหรือนักศึกษาจากสถานศึกษาตามกฎหมาย ว่าด้วย
การศึกษาแห่งชาติที่อยู่ในเขตอำเภอ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป และผู้แทนเด็กและเยาวชน
ซึ่งไม่ได้อยู่ในสังกัดสถานศึกษา พระราชบัญญัติ ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.
2550 กำหนดให้ สภาเด็กและเยาวชนแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ สภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ สภา
เด็กและเยาวชนระดับจังหวัด และ สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย (แนวทางการดำเนินงานตาม
พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ, 2550)

จังหวัดนนทบุรี มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนครบทั้ง 3 ระดับ คือระดับจังหวัด ระดับอำเภอ
และระดับท้องถิ่น สภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด จัดเป็นองค์กรเด็กและเยาวชนแห่งหนึ่ง ที่มีความ
เข้มแข็ง และมีความพร้อมในการทำงานเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ปัจจุบัน (พ.ศ. 2556) สมาชิก
สภาเด็ก และเยาวชนจังหวัดนนทบุรีจัดตั้งเป็นรุ่นที่ 3 นับจากการเลือกตั้งอย่างเป็นทางการตั้งแต่
ประกาศใช้ พระราชบัญญัติ ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 โดยลักษณะเด่น

ประการหนึ่งของ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนนทบุรี คือ มีการถ่ายทอดองค์ความรู้จากรุ่นสู่รุ่น อีกทั้งมี ลักษณะการดำรงอยู่ ของสมาชิกเป็นเหมือนครอบครัว ซึ่งประธานเด็กและเยาวชนจังหวัดนนทบุรี ที่หมดวาระแล้วก็ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อในฐานะพี่เลี้ยงของสภาเด็กและเยาวชน ทำหน้าที่ถ่ายทอด ความรู้ให้รุ่นต่อไป คอยให้คำปรึกษาที่มีความสำคัญจากประสบการณ์การทำงานที่ผ่านมา ส่งผลให้ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนนทบุรีมีความเข้มแข็งเรื่อยมาอย่างต่อเนื่อง (สมพงษ์ จิตระดับ และคณะ, 2556)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาชุมชน ด้วยเครือข่ายสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดนนทบุรี และศึกษาแนวทางการพัฒนา เครือข่ายสังคมของสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดนนทบุรี เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนา และ สร้างความยั่งยืนให้กับชุมชน และพัฒนาความสามารถของเยาวชน ให้เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาชุมชน ประเทศชาติสืบไป

1.2 วัตถุประสงค์

1. ศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนด้วย เครือข่ายสภาเด็กและเยาวชน จังหวัด นนทบุรี
2. ศึกษาแนวทางการพัฒนาเครือข่ายในการมีส่วนร่วมของ สภาเด็กและเยาวชน จังหวัดนนทบุรี

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้จะศึกษา ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนด้วย เครือข่ายสภาเด็ก และเยาวชน และแนวทางการพัฒนาชุมชนของสภาเด็กและเยาวชน จังหวัด นนทบุรี

1. ด้านประชากร ศึกษาบุคคลและกลุ่มบุคคลที่เป็นสมาชิกสภาเด็กและเยาวชน จังหวัด นนทบุรี และผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะกรรมการ ผู้บริหารสภาเด็กและเยาวชน บุคคลในชุมชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี
2. ด้านเนื้อหา มุ่งศึกษาเครือข่ายทางสังคมของสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดนนทบุรี โดยใช้ แนวคิดที่เกี่ยวกับเครือข่ายทางสังคม โดยจำแนกปัจจัยแห่งความสำเร็จของสังคมเครือข่ายสร้างด้วย รูปแบบการประเมินผลแบบ CIPP Model
3. ด้านพื้นที่ พื้นที่และกลุ่มเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้คือ บุคคลและกลุ่มบุคคลที่เป็น คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดนนทบุรี และบุคคลในชุมชนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนนทบุรี

4. ด้านเวลา ศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนด้วยเครือข่ายสภาเด็กและเยาวชน
จังหวัดนนทบุรี นี้ใช้เวลาโดยประมาณ 3 เดือน ตั้งแต่เดือน มีนาคม 2558 ถึง เดือน พฤษภาคม 2558

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ทำให้ทราบถึงศักยภาพด้านเครือข่ายทางสังคมของสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดนนทบุรี
เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเครือข่ายทางสังคมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จของเครือข่ายทางสังคมของสภาเด็กและเยาวชน
จังหวัดนนทบุรี เพื่อทำให้สามารถพัฒนาสังคมเครือข่ายให้มีความเข้มแข็งและเป็นกรณีศึกษาให้กับ
การพัฒนาชุมชนด้วยเครือข่ายเด็กและเยาวชน
3. ทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค และแนวทาง/วิธีการในการแก้ไขปัญหาในการสร้าง
เครือข่าย ทางสังคมของสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดนนทบุรี

วิธีการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องปัจจัยแห่งความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนด้วยเครือข่ายสภาเด็กและเยาวชน
จังหวัดนนทบุรี ในครั้งนี้ใช้วิธีศึกษาตามแนวทางการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก
ครอบคลุมประเด็นที่สนใจศึกษา รวมถึงความเหมาะสมกับการวิเคราะห์ โดยมีการศึกษารายละเอียด
และการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. วิธีการศึกษา

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความครบถ้วน ชัดเจน ในการวิเคราะห์ จึงได้วางแผนทางการศึกษา และ
การรวบรวมข้อมูลดังนี้

1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ

จากการศึกษาเอกสารที่เป็นแนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เอกสารสิ่งตีพิมพ์ วิทยานิพนธ์
สารสนเทศจากสื่ออินเทอร์เน็ตที่เชื่อถือได้ที่เกี่ยวข้องกับสภาเด็กและเยาวชน ความร่วมมือทางสังคม การ
มีส่วนร่วม สำหรับการศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนด้วยเครือข่ายสภาเด็กและ
เยาวชน จังหวัดนนทบุรี

1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ

การศึกษาข้อมูลปฐมภูมิโดยใช้ข้อคำถามเพื่อสอบถามผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยการออกแบบเป็นข้อคำถามที่เกี่ยวกับการกลุ่มสังคมเครือข่ายตามแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมและลักษณะของกลุ่ม ปัจจัยแห่งความสำเร็จทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลลัพธ์ และปัจจัยในการสนับสนุนให้การดำเนินการ โครงการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. กลุ่มเป้าหมายและผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 15 คน 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้บริหารสภาเด็กและเยาวชน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนและพัฒนาศักยภาพขององค์กร จำนวน 7 คน 2) สมาชิกในเครือข่ายสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนนทบุรี 3 คน 3) บุคคลหรือชาวบ้านที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นชุมชน จากโครงการต่าง ๆ จำนวน 5 คน

3. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การเก็บข้อมูลแบบปฐมภูมิ ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) โดยใช้ข้อคำถามแบบกึ่งโครงสร้างที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการศึกษา โดยสร้างความเป็นกันเองกับผู้ถูกสัมภาษณ์และตะล่อมถามเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกจาก ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) ทั้ง 3 กลุ่ม

3.2 การเก็บข้อมูลแบบทุติยภูมิ ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลศึกษาจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาความสอดคล้องของข้อมูลและข้อสรุปเชิงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยแห่งความสำเร็จจากการดำเนินของ สภาเด็กและเยาวชน จังหวัดนนทบุรี

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ได้ศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของเครือข่ายทางสังคม การสร้างเครือข่ายทางสังคม ปัญหา อุปสรรคในการสร้างเครือข่ายทางสังคมของกลุ่มสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดนนทบุรี โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยมีบันทึกบทสัมภาษณ์ที่ได้ และนำมาถอดเทปการสนทนาแบบคำต่อคำ (Verbatim) จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์และสร้างข้อสรุปเพื่อวิเคราะห์ให้เห็นเป็นบริบท และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความสำเร็จขององค์กรในการดำเนินโครงการ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาสังคมเครือข่ายของกลุ่มสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดนนทบุรี ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผลการวิจัย

ความเป็นมาของสภาเด็กและเยาวชน จากการสัมภาษณ์และสำรวจเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 หมวดที่ 3 ส่วนที่ 1 ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ เพื่อให้สภาเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางกลไกประสานความร่วมมือของหน่วยงาน องค์กร ภาคีเครือข่ายในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ตลอดจนการมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการคิด เสนอแนวทาง วางแผนและร่วมดำเนินการป้องกันแก้ไขปัญหาการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน ชุมชน และสังคม คณะอนุกรรมการส่งเสริมกิจการสภาเด็กและเยาวชนได้มีแนวคิดในการจัดทำมาตรฐานสภาเด็กและเยาวชน เพื่อส่งเสริมให้สภาเด็กและเยาวชนเป็นองค์กรที่มีระบบ โครงสร้าง การบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน พัฒนาสภาเด็กและเยาวชนให้มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพเป็นที่ประจักษ์ต่อสังคม โดยมีผลการศึกษาดังนี้

1. การสร้างเครือข่ายทางสังคมของสภาเด็กและเยาวชน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล สามารถสรุปการสร้างเครือข่ายทางสังคมของผู้ให้ข้อมูลได้ดังนี้ สมาชิกสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนนทบุรี ส่วนใหญ่การเข้ามาเป็นสมาชิกหรือการส่วนหนึ่งขององค์กรผ่านการชักชวนกันของสมาชิกในองค์กร โดยผ่านผู้ประสานงาน โครงการในการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ทั้งการประชาสัมพันธ์ การจัดอบรม การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยเพิ่มทักษะในการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน สมาชิกในเครือข่ายมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Common Vision) มีความสนใจหรือผลประโยชน์ร่วมกัน (Mutual Interests/Benefits) คือต้องการพัฒนาชุมชนของตนเองให้มีความก้าวหน้า มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทั้งรายได้ อาชีพ และสภาพแวดล้อม สร้างการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขด้วยความเกื้อหนุนช่วยเหลือกัน อีกทั้งต้องการเป็นตัวแทนในการประสานงานความต้องการให้กับเยาวชนและคนภายในชุมชนเพื่อเป็นตัวแทนเสียงที่แสดงความคิดเห็นของเยาวชนในชุมชนเกี่ยวกับความคิดเห็น ความต้องการ หรือโครงการต่าง ๆ ที่ต้องการพัฒนา ซึ่งสมาชิกในเครือข่ายได้ผ่านการอบรม ส่วนใหญ่มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ทำให้เกิดการร่วมงานกันของสมาชิกทุกคนในเครือข่าย (Stakeholders participation) ที่มีประสิทธิภาพนำไปสู่ ความสำเร็จของเครือข่าย ซึ่งความสัมพันธ์เหล่านี้เป็นการสร้างเครือข่ายแบบแท้ ซึ่งสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนนทบุรี มี

โครงสร้างแบบเครือข่าย โดยมีสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ และสภาเด็กและเยาวชนตำบล

2. แนวทางแห่งความสำเร็จของเครือข่ายทางสังคมของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนนทบุรี

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางแห่งความสำเร็จของเครือข่ายทางสังคมของสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดนนทบุรี และพิจารณาผลการศึกษาประกอบกับแนวคิดทฤษฎี ที่นำมาอ้างอิงในการศึกษาพบว่า มีประเด็นสำคัญ ดังนี้

2.1) ด้านบริบท (Context Evaluation)

วัตถุประสงค์โครงการที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็น การประเมินความเหมาะสมด้านบริบทนั้น สภาเด็กและเยาวชน มีวัตถุประสงค์การจัดตั้งองค์กรขึ้นเพื่อให้มีองค์กรกลางของเด็กและเยาวชนในระดับจังหวัดทำหน้าที่เป็นตัวแทนของเยาวชนในจังหวัด ประสานกลุ่มต่าง ๆ ภายในจังหวัด รวบรวมสังเคราะห์ปัญหาความต้องการในการพัฒนาและข้อเสนอโครงการ ในการพัฒนาเยาวชนกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และ สร้างเครือข่ายเชื่อมโยงกลุ่มเยาวชนที่มีการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม เพื่อปฏิบัติการกิจร่วมกัน การเชื่อมโยงอยู่ในรูปแบบการจัดองค์กรที่มีโครงสร้างความสัมพันธ์กันอย่างชัดเจน ภายใต้อำนาจบังคับซึ่งจัดทำด้วยความเห็นชอบของผู้แทนเยาวชนในจังหวัด ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของสมาชิกเครือข่าย สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนนทบุรี

สำหรับการประเมินบริบท (Context Evaluation) และความต้องการจำเป็น โดย ตั้งวัตถุประสงค์ เพื่อให้โครงการมีความสอดคล้องกับการสร้างเครือข่ายรวมกลุ่มกันเพื่อจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อคน ครอบครัว และชุมชน เช่น โครงการชุดลอกคลอง โครงการพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน โครงการเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนที่น่าอยู่ โดยประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สภาพแวดล้อมของชุมชนสะอาด คนในชุมชนมีความสามัคคี และชุมชนที่ปลอดภัย ลดปัญหาด้านยาเสพติดและการทุจริต รวมถึงลดอาชญากรรมในชุมชน ทำให้คนในชุมชนดำรงอยู่อย่างมีความสุข การค้นหาความต้องการจำเป็นจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของแต่ละชุมชน องค์กรเยาวชน รัฐบาลในการสนับสนุน โครงการที่เกี่ยวข้อง และสมาชิกในชุมชนที่สามารถเสนอความต้องการหรือสะท้อนปัญหาของชุมชนที่สอดคล้องกับจุดอ่อนหรืออุปสรรคในการพัฒนาชุมชน เพื่อลดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และสร้างความสุขอย่างยั่งยืนให้กับชุมชน

2.2) การประเมินความเหมาะสมของโครงการในด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation)

การประเมินความเหมาะสมเพียงพอและความคุ้มค่าหรือประสิทธิภาพของงบประมาณ โดยนโยบายการช่วยเหลือจากภาครัฐ ซึ่งภาครัฐให้การช่วยเหลือทั้งในด้านงบประมาณ อุปกรณ์ สถานที่ และบุคลากร ในการดำเนินงาน มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้สมาชิกพัฒนาความรู้ความสามารถ สามารถบริหารจัดการงบประมาณและทรัพยากรที่มีอยู่ให้คุ้มค่าและมีประสิทธิภาพสูงสุด ในด้านการบริหารจัดการ มีการจัดอบรมเพื่อเพิ่มพูนศักยภาพของผู้นำ เช่น อบรมการเขียนโครงการ ฝึกทักษะภาวะผู้นำ ความกล้าแสดงออกและกล้าแสดงความคิดเห็น พัฒนาการสร้างการคิดเชิงระบบ (System Thinking) แสวงหาแนวทางในการจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม ซึ่งจำแนกระดับของพื้นที่เพื่อสามารถพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพในแต่ละพื้นที่ ตั้งแต่ระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล ตามลำดับ ซึ่งมีปัญหาต่าง ๆ ที่แตกต่างกันตามบริบทของแต่ละชุมชน เช่น ด้านสิ่งแวดล้อม ภัยธรรมชาติ สาธารณูปโภค เป็นต้น ซึ่งนำปัญหาต่าง ๆ เพื่อสร้างโครงการการพัฒนาที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ อีกทั้งเยาวชนที่เป็นตัวแทน ได้แสดงออกโดยสร้างการมีส่วนร่วมและการแสดงความคิดเห็นของสมาชิกในชุมชน ทำให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสมาชิกสร้างเป็นเครือข่ายขึ้น พบว่ามีการใช้ปัจจัยเหล่านี้ในการดำเนินโครงการ ซึ่งมีความสำคัญในการช่วยสนับสนุน ให้สภาเด็กและเยาวชน สามารถดำเนินโครงการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดเครือข่ายที่เข้มแข็งและสามารถสร้างความสามัคคีและบูรณาการเครือข่ายให้เป็นหนึ่งเดียวกัน สามารถดำเนินงานโครงการต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง และประสบผลสำเร็จอย่างต่อเนื่อง

2.3) การประเมินการดำเนินงานโครงการในด้านกระบวนการ (Process Evaluation)

การบริหารจัดการโครงการเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ โดยการบูรณาการ และใช้แนวคิดด้านการบริหารจัดการทุกประเภทมาใช้ในการดำเนินงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ โดยกระบวนการการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนนทบุรี คือ กำหนดปัญหาจากความต้องการและช่องว่างของความอยู่ดีกินดีของชุมชน ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นตามชุมชนต่าง ๆ มีความแตกต่างกัน เช่น ภัยพิบัติ สิ่งแวดล้อม ภัยธรรมชาติ เป็นต้น ซึ่งเมื่อเกิดปัญหาจึงต้องหาแนวทางแก้ไขโดยวิเคราะห์กระบวนการแก้ไขปัญหาอย่างมีระบบและเพื่อป้องกันการเกิดปัญหาซ้ำ โดยการเขียนโครงการเพื่อนำเสนอของงบประมาณโครงการเพื่อนำมาพัฒนาชุมชน ซึ่งโครงการต้องผ่านการอนุมัติงบประมาณโดยพิจารณาจากสำคัญของปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการ

ดำเนินการ โครงการ และการพัฒนาชุมชนต้องเกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมทั้งของเครือข่ายสภาเด็กและเยาวชน รวมถึงวัยรุ่นและคนในชุมชน และกระบวนการวางแผน ในการดำเนินงานที่ดี เพื่อเป็นการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน

2.4) การประเมินความเหมาะสมของ โครงการในด้านผลผลิต (Performance)

การติดตามและการประเมินผล เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ได้ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ หรือบรรลุเกณฑ์ชี้วัดที่เป็นมาตรฐานที่กำหนดไว้ รวมทั้งการพิจารณาในประเด็นของการขยาย เลิก ขยาย หรือปรับเปลี่ยนโครงการ โดยพิจารณาจากการมีส่วนร่วมของคนในองค์กร ประชาชนในชุมชนให้การยอมรับกับการดำเนินโครงการ มีความสนใจและมีส่วนร่วมในโครงการอย่างต่อเนื่อง ผลที่ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของแต่ละโครงการ ซึ่งโครงการที่ประสบผลสำเร็จจะนำเสนอโครงการในที่ประชุมสภาเด็กแห่งประเทศไทยเพื่อเผยแพร่แนวทางให้แก่สภาเด็กและเยาวชนในจังหวัดอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาและพัฒนาโครงการที่ดี (Best Practice) จากการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า การจัดกิจกรรมโครงการต่าง ๆ สามารถส่งเสริมให้สภาเด็กและเยาวชนสามารถเขียนโครงการเพื่อเสนอ ของบประมาณในการจัด โครงการเพื่อพัฒนาชุมชนได้จริง ชุมชนมีการพัฒนาทางที่ดีขึ้นเป็นลำดับ ทั้งในด้านความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อม ความสามัคคีของคนในชุมชน จากการมีส่วนร่วมของสมาชิกในเครือข่ายและประชาชนในชุมชนนั้นๆ ซึ่งโครงการได้รับความพึงพอใจจากประชาชน เพราะเป็นตัวช่วยในการพัฒนาชุมชนซึ่งนำไปสู่การพัฒนาสังคมภายในชุมชน ซึ่งประชาชนยอมรับและมีส่วนร่วมให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาสังคม และพร้อมที่จะเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ

2.5) ปัจจัยสนับสนุนการดำเนินงาน (Supporting Factor)

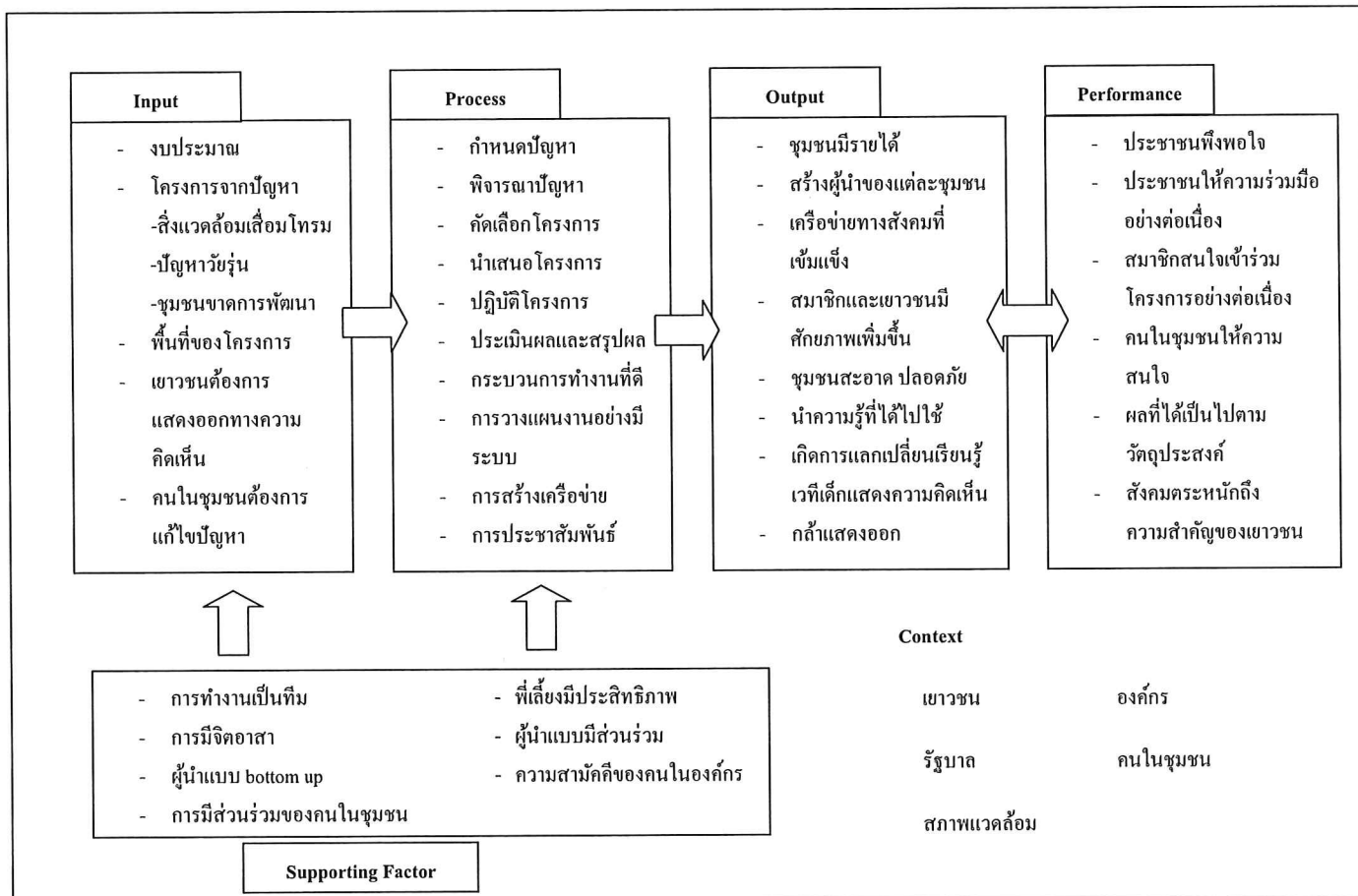
องค์ประกอบของการสนับสนุนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเป็นการตรวจสอบทรัพยากร งบประมาณ ระยะเวลา ของการดำเนินกิจกรรม ซึ่งปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินโครงการให้มีประสิทธิภาพคือ ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการ ซึ่งจากการสัมภาษณ์เชิงลึกสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดนนทบุรี มีการกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ไว้ในปฏิทินรายปี มีกำหนดแผนการดำเนินกิจกรรมที่ชัดเจน และมีการดำเนินกิจกรรมโดยสมาชิกเครือข่ายภายในองค์กร ร่วมด้วยกับประชาชนภายในชุมชน จำเป็นต้องมีจิตอาสาในการพัฒนาชุมชน ซึ่งภาวะผู้นำภายในองค์กรนั้น เป็นสิ่งสำคัญ รวมถึงการสั่งการของผู้นำที่เป็นรูปแบบผู้นำที่ให้ความสำคัญกับความรู้สึกของคนเป็นหลัก มีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกคนหนึ่งไม่เน้นการควบคุมสั่ง

การสร้างสภาพจิตใจให้สมาชิกในทีมมีความสุขกับงาน สร้างและรักษาสัมพันธภาพในทีม สร้างบรรยากาศการทำงานที่เป็นมิตร อบอุ่น คอยชี้แนะ ให้กำลังใจ รับฟังและอำนวยความสะดวก กระตุ้นให้สมาชิกในทีมประจักษ์ร่วมกันอภิปรายและเสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน การตัดสินใจในการดำเนินงานโครงการและแบ่งปันความรับผิดชอบร่วมกัน คอยตรวจสอบและติดตามผลการปฏิบัติงาน และเปิดรับข้อเสนอแนะในทุกรูปแบบ ทำให้การทำงานส่วนใหญ่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วม และสามารถออกความคิดเห็นได้เต็มศักยภาพ ทำให้ได้บทสรุปที่ได้หลากหลายและผ่านการเห็นชอบจากทุกฝ่าย ซึ่งสอดคล้องกับการเป็นผู้นำแบบมีส่วนร่วม (Participating Style) อีกทั้งการสั่งงานของผู้นำจะเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีโอกาสแสดงความคิดเห็นและพูดคุยอย่างเปิดเผยเป็นกันเอง ในการปฏิบัติงานด้านบริหารของผู้นำโดยแนวคิดเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อให้เห็นความสำคัญของแนวความคิด โครงการ ผลลัพธ์ต่าง ๆ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทุกคน ดังนั้น การแก้ไขปัญหาจึงมักให้อิสรภาพทุกฝ่ายเข้าร่วมพิจารณา โดยมีการประชุมหรือจัดตั้งคณะกรรมการ และมีการทำงานเป็นทีม (Team Management) ผู้นำให้ความสำคัญกับผลงานและขวัญกำลังใจของผู้ใต้บังคับบัญชา คือความต้องการขององค์กรและความต้องการของคนทำงานจะไม่ขัดแย้งกัน เน้นการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ บรรยากาศในการทำงานสนุก ผลสำเร็จของงานเกิดจากความรู้สึกรักใคร่ของผู้นำปฏิบัติในการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันระหว่างสมาชิก สัมพันธภาพระหว่างผู้บริหารกับผู้ตาม เกิดจากความไว้วางใจ เคารพนับถือซึ่งกันและกัน ด้วยแนวคิดการผู้บริหารที่เป็นผู้เสนอแนะหรือให้คำปรึกษาแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา อำนาจการวินิจฉัยสั่งการและอำนาจการปกครองบังคับบัญชาอยู่ที่ผู้ใต้บังคับบัญชา มีการยอมรับความสามารถของแต่ละบุคคล ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการทำงาน เป็นลักษณะของผู้นำแบบสั่งงานจากล่างขึ้นบน (Bottom up)

2.6) ด้านผลผลิต (Output)

ผลที่ได้จากกระบวนการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน คือ เกิดเวทีเด็กในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และเวทีสำหรับแสดงความคิดเห็น สำหรับผู้นำชุมชนหรือแกนนำเพื่อนำเสนอสิ่งที่ต้องการพัฒนา นำไปสู่การพัฒนาชุมชน ชุมชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม ที่มีความสะอาด มีพื้นที่จัดเก็บขยะที่ชัดเจน คนในชุมชนร่วมมือกันดูแลชุมชนของตนให้ปราศจากขยะ ด้านรายได้ สามารถสร้างอาชีพให้แก่คนในชุมชน ให้สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนและครอบครัวได้ ด้านทักษะ เด็กในชุมชนมีทักษะความรู้เพิ่มมากขึ้น รู้รักสามัคคี กล้าแสดงออก อีกทั้งเกิดผู้นำชุมชน ของแต่ละชุมชนนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการ
สัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จของเครือข่ายทางสังคม การสร้างเครือข่ายทาง
สังคม ปัญหา อุปสรรคในการสร้างเครือข่ายทางสังคมของกลุ่มสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดนนทบุรี
ได้แผนภาพดังนี้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางแห่งความสำเร็จในการสร้างเครือข่ายทางสังคมของสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดนนทบุรี พบว่าปัจจัยที่สร้างความสำเร็จที่สำคัญได้แก่ 1.) การมีส่วนร่วมของคนในองค์กรและคนในชุมชน ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุน (supporting factor) เพื่อการดำเนินงานขององค์กรที่ทำให้กระบวนการ (process) เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาชุมชน 2.) งบประมาณ ซึ่งเป็นปัจจัยนำเข้า (input) สามารถนำไป สร้าง ขยาย พัฒนา โครงการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชน และพัฒนาชุมชน ให้น่าอยู่ และคนในชุมชน มีรายได้ มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ซึ่งนำไปสู่การมีกระบวนการที่ดี นำไปสู่ความสำเร็จขององค์กร 3.) การคัดเลือกโครงการ ซึ่งอยู่ในกระบวนการ (process) โดยการคัดเลือกต้องพิจารณาโครงการที่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดผลกระทบต่อชุมชน สภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้โครงการที่เหมาะสมนำไปสู่การพัฒนาที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชน จากปัจจัยที่สำคัญที่กล่าวมาข้างต้น การดำเนินงานขององค์กรเมื่อใช้ทฤษฎีการดำเนินงานเชิงระบบพบว่า การมีปัจจัยนำเข้า (Input) ที่ดีจะต้องประกอบด้วย งบประมาณที่เปรียบเสมือนเงินทุนขององค์กรในการขับเคลื่อนโครงการและการดำเนินงานต่างๆ แผนงานดำเนินงานคือ โครงการที่ดีที่เกิดจากปัญหาจริงและสอดคล้องกับความต้องการที่ต้องใช้การมีส่วนร่วมและเห็นความสำคัญของการแก้ปัญหาเพื่อสร้างจิตสำนึกของคนในชุมชน และการสร้างกระบวนการทำงานที่ดี (process) ทั้งการวางแผนที่มีการกำหนดระยะเวลาการดำเนินงานให้บรรลุผล การคัดเลือกโครงการที่ดี การดำเนินงาน ที่ต้องอาศัยปัจจัยด้านผู้ที่ขับเคลื่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาวะผู้นำที่ต้องสร้างการมีส่วนร่วมและนำศักยภาพและความสามารถของบุคลากรทั้งชุมชน และเยาวชนเพื่อดึงองค์ความรู้และปัญหาที่แท้จริงเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน ด้านผลลัพธ์ที่ได้ (Output) ที่สร้างผลสำเร็จ โดยการประเมินผลและคัดเลือกโครงการที่เป็นกรณีศึกษาที่ดีเพื่อนำไปปรับใช้กับชุมชนที่มีปัญหารูปแบบเดียวกันทำให้ลดต้นทุนและมีแนวทางในการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ นำไปสู่ความสำเร็จขององค์กร และการพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้น และสร้างความความยั่งยืนในระดับชุมชน เพื่อส่งเสริมความสามารถและศักยภาพระดับประเทศต่อไป

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยแห่งความสำเร็จในการพัฒนาชุมชนด้วยเครือข่ายสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดนนทบุรี ทำให้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริม ศักยภาพของสมาชิกเครือข่ายของสภาเด็กและเยาวชน ให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทั้งในด้านการเขียนโครงการ การของบประมาณ รวมถึงจัดกิจกรรมเพื่อให้คนในเครือข่ายได้มาพบปะกันเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของเครือข่าย
2. ควรส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา บุคคลทั่วไป หรือหน่วยงานต่างๆ ได้มาเป็นส่วนหนึ่งของสภาเด็กและเยาวชนเยาวชน เป็นแนวทางในการแก้ไขให้แต่ละกลุ่มมีความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีขึ้น และเพื่อเป็นการพัฒนาสังคมเครือข่ายของสภาเด็กและเยาวชน ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. การนำเสนอโครงการควรเป็นรูปแบบเชิงรุกมากขึ้น เนื่องจากปัญหาที่นำไปพัฒนาเป็นโครงการนั้นเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วหาแนวทางแก้ไข ควรวิเคราะห์แนวทางป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้น รวมถึงสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืน สร้างเยาวชนให้มีจิตสาธารณะ มีความรับผิดชอบต่อสังคม และมีจิตสำนึกที่ดีในการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จในการดำเนินงานของ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดนนทบุรี ในพื้นที่อื่น ที่มีบริบทแตกต่างจากพื้นที่ที่ศึกษาเพื่อครอบคลุมของปัจจัยแห่งความสำเร็จ และควรมีการศึกษาด้วยการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อหาข้อสรุปและยืนยันเชิงทฤษฎีถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานโครงการในลักษณะองค์กร รวมถึงวิเคราะห์ความสำเร็จของโครงการที่เป็นกรณีศึกษาเพื่อค้นหาปัจจัยเชิงลึกในการสร้างความสำเร็จจากการดำเนินงานโครงการต่อไป

บรรณานุกรม

- ไพศาล ภูไพบูลย์ อังคณา ตติรัตน์ และปนัดดา มีสมบัติงาม. หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม ม.1. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ยุพาพร รูปงาม. (2545). การมีส่วนร่วมของข้าราชการสำนักงบประมาณในการปฏิรูป ระบบราชการ. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ภักดี โพธิศิริ. (2545). สถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชน ประเด็นเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่น. คัดมาวันที่ 27 พฤษภาคม 2552 จาก http://www.surin.m-society.go.th/database/Center_Data/children_action.htm
- CIPP Model: รูปแบบการประเมินโครงการ. คัดมาวันที่ 16 มิถุนายน 2552 จาก <http://www.library.uru.ac.th/article/htmlfile/cipp.pdf>
- สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ. (2551). พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติพ.ศ.2550. กรุงเทพมหานคร.